nō

eis in seculo fruerēt. Hic tndit mr mandatū ad cauendū superbiam q̄ oīm solet ī diuitib⁹ occasione rez. Differūt a re ista duo genera superbie scilicet p̄dictū a istud q2 p̄dēa superbia est carnalis cū oriatur ex dignitate p̄ntū. a ideo maior sēda spūalis et mīor cū oriat ex bonis opib⁹. Cū h̄ autē mādatū tria determinat2 primo ponit2 mādatū. sēdo ponit2 causa tradicionis mādati huius ibi. alia q̄q̄z iniquitas et tertio ponit2 causa obseruacionis eiusdem ibi. a q̄d p̄dest. ¶ Nōīdū ig2 q̄ dyabolus inuidens bonū nitit impedire ne bonū p̄positū arripiat. q̄d cū nō p̄t ī p̄cipit ne ad effectū p̄ducat. q̄d cū neq̄ p̄dere elaborat. Apoc. xij. Draco stetit ān mulierē que erat paritura ut cū peperisset filiū eius deuoraret. Hic est q̄ multos qui contēptū mūdi ad effectū p̄duxerit tēptauit de superbia ut bonū iā cōsumatū p̄eat. Est aut̄ duplex superbia. q̄dam latens ī cogitacione q̄ dicit2 extollētia. Extra. Non extollas ī cogitacōe. alia apparens exterius aliquibus q̄ dicit2 p̄p̄e superbia. q2 superbire est sup alios ire q̄d fit p aliq̄ actū exteriorē. Ēcclī. xvij. qui gloriatur superbo induet superbiā q̄d induit apparet extrinsecus. Volēs g2 augere neutrā ¶ superbiā latentē ul2 apparentem ¶ relinq̄ ī diuitib⁹ ex mūdi ītemptu dicat duo scilicet ne extollāt2 et h̄ p̄p̄ primū. nec de suis diuiciis magis superbiāt et hoc p̄p̄ secundū. Et nota q̄ religionē vocat ī vno cōem vitam. ī alio mōsterium. superius autē vocat scām societatē et sic p̄ tria noīa eadē hēt tria designant2 que p̄mēt ad ēa vota. Dicit2 enī scā societas cōtra inuidiā. Cois vita gra p̄p̄etatē. scīm monasteriū q̄d est monachorū stacio p̄ obūam.

¶ De bono ope et specialiter de mūdi contemptu non sit superbiendū.

¶ Capitulum Tricesimūsedm.

Tnoīdū q̄ oīa bona mā sūt valde deformia. ysaie lxvij. Omēs iustitie nre quasi pānus menstruate. Ārē si q̄ sūt a deo sūt et non a nobis ysaie xxvj. oīa opa nostra operatus es ī nobis. Ārē sunt debitū non ḡtuitū. Luce xvij. Cū oīa bene fecerimus dicite quia serui inutiles sumus. q̄d fuim⁹ debuim⁹ facere. Que est g2 matia superbiendi alicui de aliq̄b⁹ bonis cū ita turpia sint. cū nō sit ab ipō. cū hoc ipm q̄d. st sit debitū. Dñs enī solet de solucōe debiti superbire. Adhs de dispositōe oīm specialiter q̄s audeat superbire. Nōne multi phī q̄ hystoi fuerūt mlta fecerūt. Nōne inuidibiles hereticī. nōne xp̄e inuidi a alq̄ plures qui oēs a dnō sūt reprobāti. Dñs g2 dicit2 illis qui diuites fuerūt ī seculo q̄ de collatis ī mōstio. nr̄ extollāt2 in corde nec superbiat in ope. Ne vō quis credat q̄ hoc mādatū tradat2 superflue subiūgit dicēs. Alia quippe q̄cūq̄z iniquitas ī malis op⁹ibus exercetur ut fiant superbia vero eā bonis opibus insidiat2 ut peant q̄ dicat. Bene necessariū ē cauere a p̄dicta superbia. quia gra morē a liorū peccatorū superbia nō est solū ī malis opibz. imo eā inter dū oriri tur ex bonis. Et ideo ex collacōne eorū ī mōstero p̄t quis facile superbire. Et ideo ad hoc euitandū expedit mādatū ponē. Sed est ḡstio vtrū verū est q̄d dicit2 alia quippe q̄cūq̄z iniquitas ī malis opibz exercet2 ut fiat. Nōne acedia bonis opib⁹ admisceat2 et exeret2 ut peant. Rnsio. Sensq̄ est. Omīb⁹ iniquitas exercet2 ut aliq̄d malū fiat et acedia q̄ frūt op⁹ acedioſū q̄d malū est. Iz superbia hz sup alia hoc q̄d p̄ bonū p̄p̄etū est ex xp̄o ordens xp̄m destruit. Luce xviij. de pharizeo iusto q̄ multa bō habuit de quib⁹ superbiens illa amisit et publicanq̄ dicit2 iustificatus ab illo. Aliud exemplū ī vita sc̄o. ¶ Est superbia opq̄ superbū q̄d malū est

hēmite. Erat quidā monachq̄ ī spelūca manēs vir sāme abstinēie victū cotidianū de labore manuū sūs ī ordine die ac nocte ppsistens. cūctis q̄ animi vtutib⁹ florens. Iz hyeletis successib⁹ est elatus. Hanc aut̄ animi eius p̄suasionē temptator intuens quadā die ad vesp̄am ispeci mlieris cuiusdā nimio decore ītentis. ob errātis in hēmo ad ostiū eius accedēs ītuitu se precat. lassabundā se silāns petit ibi nocte illa quiescē. ne noctis bestijs p̄da efficiatur. Acq̄escit ille pietate motus. subsequit ūba. et p̄q ūba solacia. p̄q solacia tactus. Quid multa. ad vltimū captiuus ducat2 mīles xp̄i. Cūq̄z se pararet ad turpē cōmixtionē illa ut erat vmbra tenuis euanescat ipm vo ipam sequtem p̄ anes aurās multitudo demonū astās ad spectaculū clamare cepit cū cachinno et dicere. O monache möche qui te vsq̄z ad celū extollebas. quō dimersus es ī infimū. Ille vo felix nō sustinēs decepcōis sue pudorē relicta spelūca et ad sedē redies tradidit se oī impudicicie. p̄uatq̄ oīb⁹ bonis. q̄ ante multis ānis ḡgregauerat p̄ter sucrēdentē elacionem. Huiusmodi superbi faciunt sicut animal cruens ad molēdinū. q̄d comedit opq̄ q̄d facit. Vñ ī vitas p̄m dixit quidā senex nisi velaet pistor oculos ānalis ad molā cucurrit q̄ uterat se ānal a comederet labores suos. Ita et nos velamē accipiamq̄ ne videamq̄ bona q̄ opam2. et būficātes nosmetipsos p̄damq̄ mercedem nrām. p̄p̄t hoc religiosis cū tēptant2 superbia vulnerat pugnādū. Unde q. Tu qui cōgregacione es bn̄ viuis si viuis humiliter. Humiliat2 duo ut cū omia bn̄ feceris spūm superbie qui ex hoc solet nasci studeas exsufflare a q̄cūq̄z p̄m senseris semp negare cō sensū coneris. Tangit aūt aug9 ēa p̄p̄t que superbia p̄dicta valde timē

valde

da est religiosis. Primū est q̄ insidiat2 ī quo inuenit q̄d latet apd eos. Theo? Superbia ī cine a alio latet. p̄lq ei timendq est occultq hostis q̄ manifestq quia minq p̄t nocere. Secūdū ē q̄ insidiat2 bonis operib⁹. Religiosi vo dicitores sūt ī bonis spūalibq quia ipleni nō solū p̄cepta sz et consilia et iudāt diligēq cōgregādis virtutibq et meritis ita ut eis cōpetat illud. Corinth primo. In oīb⁹ diuites facti estis ī illo. Ascensator q̄to dior est tāto plq timēdq est latro spoliās. Tertiū est q̄d dicat ut pereat. Inuidia ei dolet de bono. acedia differt bonū. Ira silat bonū. quia q̄d fiat videt ei iustū. q̄ibus iustitia dī nō operet2. Iacobi primo. Iurauia de sip it bonū p̄ter in fectionem palati. Quarta aūt a bono. tremis ex toto ītenta. Bula nō curat de bono dicēte ysaia xxvj. Comedq et bibamq cras enī moriem. Vana lia maculat bonū. sz superbia q̄d p̄eq est destruit de bonū. Sicq̄ Superbia omēs virtutes destruit. Hic est q̄ iob xx. Superbia vocat2 vētq vrēs. Cūctū timenda est superbia p̄dā religiosis apd quos latitat. a quā dinitas2 ī bonis quecūq oīno destruere meditat. Sequit2. Quid enī p̄dest disputando dare pauperibus et pauperem fieri cū aīa miseria superbior effiat2 dicas q̄ tēptādo q̄ fuerat possidēdo. Reddita vō traditionis mādati p̄dā. reddit. hic ronem obseruacōis quasi dicēt. Hoc mādatū sz rone, nō est tradituū. et ideo requirit ut fuet2. q̄ cū p̄dest. Nota q̄ quidā fuerūt q̄ dispserūt sz nō decerit. ut multi phi et hetici qui ī signū gremptq mūdi p vicos et plateas dispserūt pecunias. Quidā vero sūt qui dispgūt a dāt pauperibz. sz nō fiunt pauperes. q2 nō dant omia. ut boni elemosinarij ī seculo mānētes similes illi de quo dicit2 Dispersit